

Fróðskaparfelag gevir út rit um málvísindi

Í 1969 var hin fyrsta altjóða ráðstevnan um norðurlandsk og almenn málvísindi hildin á Háskóla Íslands í Reykjavík, og síðan hava slíkar ráðstevnur verið triðja hvørt ár í skiftandi Norðurlöndum og einaferð í Amerika. 7.-11. august 1989 varð Fróðskaparsetrið Føroya litið til at skipa fyrri hini sjevndu ráðstevnuni av hesum slag. Føroyamálsdeildin stilaði fyrri hesi stevnu, sum var so fjølment – stórt hundrað gestir úr mongum ymsum löndum – at setrið var ikki fært fyrri at hysa henni, men mátti heita á Føroya Lærarakúla um at fáa henni tak yvir høvdið. Evnisvalið var ikki avmarkað frammanundan, so at stevnu-gestir høvdu fritt at velja sær fyrilestarevni. Úrslitið var eitt sera fjølbroytt og forvitnisligt tal av fyrilestur, sum flestir – 57 í tali – eru prentaðir í stórum riti í tveimum bindum 641 bls. til støddar. Tað kom út fyrri júl í fjør sum Supplementum til Fróðskaparrit og er nú til sølu í bóka-búðum.

Fyrilestarnir eru á skandinaviskum málum og á enskum. Evnini fevna víða bæði um søgulig og samtíðarlig málvísindi. Sum vera man er eisini nógv gjørt burtur úr føroyskum máli av serkønum málfrøðingum, bæði útlendskum og føroyskum. Atta fyrilestur, ið prentaðir eru í bókini, eru um føroysk evni. Fyrilestarnir eru yvirhøvur um norðurlandamál, men summir fara út um tað mark, onkur er um esperanto, og ein er um so for-kunnugt evni sum nýggjyrði í nútíðar hebraískum og arbeiði við at vinna teimum undirtøku í fólkinum.

Ritstýrt bókini hava Jonna Louis-Jensen og Jóhan Hendrik W. Poulsen. Hon er prentað við studningi frá Visindagrunni Føroya Sparikassa, og útgevni er Føroya Fróðskaparfelag. Kostnaður fyrri bæði bindini er 170 kr.

Lesarabrøv

Føroyapolitik = bananrepublik

Der tales meget om, hvorledes færinger bliver modtaget i Danmark, Ole Breckmann har endda ført det op på ministerplan.

Folk flytter ikke herfra fordi de ikke finder arbejde, folk flytter for at overleve.

Sammenligner man det danske økonomiske beskyttelses-net med det færøske, så har Færøerne ikke noget system der er værd at tale om.

Vi har en forsikring kaldet A.L.S., som politikerne, ved hjælp af selvracisme (d.v.s. borger i et land yder racisme mod egne borgere), tvinger deres landsmænd til Danmark for at få økonomisk mulighed for at oppebære livet.

Der er arbejdsløshed i Danmark, men derfor skal danskerne ikke gå fra hus og hjem med sult i maven, men på Færøerne påstår A.L.S. at de følger loven. Men hvad er loven? Jo, loven er regler som et land

har valgt at administrere deres borger med. Så enten kan man ændre reglerne eller dyrke selvracisme.

Politikerne ser gerne at de arbejdsløse forlader landet, se den politik de fører vedrørende A.L.S. samt vi nu er for mange færinger, og så kan den færøske politiker kritisere det danske system istedet for at gøre det muligt for sine egne med-borgere at overleve hjemme.

Feriepengene ryger med bagudvirkende kraft, man får 67% (?). Efter hvert år som bruger af A.L.S. får du 67% af sidste års 67%, og til sidst tryger du helt ud, når du har fået udbetalt hjælp i 454 dage. Derfor er det rent økonomisk selvmord at være arbejdsløs færinger på Færøerne.

Pengene kommer først, folket til sidst. Selvom A. Air er et døende firma, tænk på fornyelse af flyver, og at andre store flyselskaber kæmper for at

overleve ved hjælp af partner-skab med andre flyselskaber, alligevel giver politikerne 75 mill. ud, som ikke vil hjælpe al-ligevel I.R.F. får 33 mill. god-skrevet så vi stadigvæk har 2 forbrændingsanstalter der kører dårligt, selvom der bare er befolkningsgrundlag for en, (endnu). Derfor må man som landspolitiker indse at I.R.F. er en for meget, og derfor hellere må lukke nu end senere, for at spare kommende udgifter.

Det er borgerne som holder liv i bankerne, hvad hjælper det at kasseca i milliardlån-te penge i S. J. banken og Fø-banken, når man låder borger-ne lide en økonomisk bølge. Hvis folk ikke kan betale sine forpligtelser, så der tilføres fle-re penge til borgerne, for at bankerne kan overleve.

Alle disse nævnte penge, skulle ved hjælp af en bedre landspolitisk samt valen være brugt anderledes.

Bryder A.L.S. ferieloven samt skatteloven, loven som skal beskytte borgere, og straf-te forbrydere, det må tiden vi-se, men det er absolut nødven-digt at de arbejdsløse, med hjælp fra fagforeninger gør sig selv synlige og bekæmper den-ne selvracisme som politiker-ne udøver på deres egne borgere.

Der er ingen tvivl om at de arbejdsløse er den svage øko-nomiske gruppe i samfundet, men det forhindrer ikke politi-kerne at træde på dem der alle-re ligger ned, tænker politi-kerne slet ikke på faren for re-volution eller andre voldelige løsninger borgerne vil vælge for at bekæmpe dette diktatur som styrer landet.

på F.T. A. v. v. v.
A. Milo

Kvinnuhúsið

Ráðgevingin hjá Kvinnuhúsinum er opin hvønn hósdag frá kl. 19.00–21.00, Inngongd hjá KFUM, Oman Písvurða 2, ella á tlf. 17200.

Kvinnuhúsið er opið gerandisdagar frá kl. 14.30–16.30. Telefonin, 17200, svarar hvønn dag frá kl. 14.30–7.00 á morgni.

Jógvan við Keldu, býráðsformaður:

Er búskaparfrøðingurin misskiltur ella...

Meðan vinnulívið og verkamaðurin hoykna undir byrðini og landspolitikkarar okkara ganga bidd-aragongd til Danmarkar, meta búskaparfrøðingar og lögmaður, at dyggari brandskutting eigur at vera framd fyrri at uppihlada almennu umsitingini

Eg havi seinastu tíðina hildið, at ráðgevarar og búskaparfrøðingar landspolitikkaranna framvegis lata standa til viðvíkjandi kostnaðarstöðinum í al-mennu umsitingini.

Vit hava ferð eftir ferð hoyrt og sæð lögmann gramt seg um, at vit hava alt ov fá fólk í almennu umsitingini, tí virkar hon so illa.

Hesum hava bæði polit-ikarar og embætismenn givið henni viðhald i.

Eisini hava vit sæð stjórar frásætta, tí teir

ikki megnaðu ávíst starv, men eru eftir hetta, settir sum ráðgevarar úti í landsstýrinum, tí teir eru so sera virðismiklir.

Ett felag — fyra stjórar

Tvinni feløg eru saman-løgd t.d., og tá landsstýrið ikki vil koyra stjórnarar til hús, fyrri siani at seta ein, verða tvinnir settir afturat, so nú hevur hetta eina felagið 4 stjórar, um-framt undirstjórar. Men tá alt skal sigast, er tann eini ikki so samstarvsvill-

igur, so hann verður sett-ur frá við «förtidspension».

Alt meðan hetta fer fram, hoykna verkamaðurin og vinnulívið á landi og á sjógvi undir byrðini, og eftir øllum at døma, goðtaka teir hetta, sam-stundis sum landspolit-ikarar okkara ganga bidd-aragongd til Danmarkar.

Tað seinasta, ið kom fram á hesum øki var, tá búskaparfrøðingurin John Jacobsen í sjónvarpinum helt fyrri, at nú er at brand-skatta tær seinastu stóru

inntøkurnar, soleiðis at al-menni sektorurin kann halda á tí støði hann nú er.

Framleiðslan burtur — økta almenna nýtslu

Verður hetta gongda leið-in burtur úr størstu sam-felags- og vinnulugu krep-puni í Føroyum í nýggjari tíð, er tað einki minni enn eitt búskaparligt undur-verk.

Eg kundi hugsa mær at spurt, er búskaparfrøðing-urin — ella allir okkara bú-

skaparfrøðingar — mis-skiltir, elal skilir vanligi føroyingurin ikki eitt kvekk av tí heila?

Er ikki ætlanin at rudda upp í hesum. — Er ongum landspolitikkara tað gløgv-ar i, ella hongur alt á sama seym?

Skulu bert vinnulivs-maðurin, verkamaðurin og við hesum framleiðslan skerjast burtur, meðan al-menna fyrisingin — nær-um — fer fram fyrri fullum seglum?

Jógvan við Keldu